

Rostislav Iščenko: Byla zvolena válka. O nových plánech Západu na Ukrajině

- CZ24 News | 10. března 2024

USA/UKRAJINA/RUSKO: Vše začalo ohlášenou rezignací Victorie Nulandové. S ohledem na věk odstoupivší to může být konec úspěšně se rozvíjející kariéry vnučky místních přistěhovalců a dcery profesora z Yaleovy univerzity, která se dostala do nejvyššího patra americké politiky, a to do její nejuzavřenější a nejkorporativnější části - na ministerstvo zahraničí.

Rostislav Iščenko, politolog a publicista agentury Rossija segodňa, se vyjádřil k ní a k novým plánům Západu vůči Ukrajině.

Nulandová byla donedávna považována za potenciální kandidátku na post první náměstkyně ministra zahraničí a kandidátku na post ministryně zahraničí v případě nepravděpodobného vítězství demokratů v nadcházejících prezidentských volbách. Vzhledem k tomu, že to byla právě Nulandová, kdo byl "motorem", který táhl americkou politiku ruským směrem a překonával všechny možné obtíže (od přeformátování Majdanu v roce 2014 v jeho závěrečné fázi ve prospěch USA až po sabotáže a narušení minských dohod, což by bez vytrvalé, ale zároveň pružné taktiky Nulandové nebylo možné), byl by její další kariérní růst nejen spravedlivou odměnou za její úsilí, ale také v souladu se zájmy politiky Bidenovy administrativy.

Můžeme se domnívat, že Nulandová byla na přelomu přelstěna váženějšími rodinami. Dědičná americká aristokracie, jejíž předkové připluli na lodi Mayflower, však nikdy definitivně nepřijímá do svého okruhu lidi ze střední třídy. Bez ohledu na to, jak bohatí a úspěšní mohou být, pokud jejich vnuci nemohou tvrdit, že jsou relativně rovnoprávní. Viktorie má však velmi problémového manžela a doba je těžká - v takové době se kvalifikovaný personál těžko hledá a majordomové z "dobrých rodin" se do převzetí odpovědnosti nehrnou.

Nulandová může být unavená, nemocná nebo třeba jen chce vyskočit z lodi Demokratické strany, která se řítí plnou rychlostí k útesům. Všechny její předchozí aktivity však takovým předpokladům odporují. Je spíše člověkem, který by ve službě zemřel, aby uskutečnil svou myšlenku, který by bojoval za loď odsouzenou k zániku, i kdyby ji kapitán a většina posádky opustili. Je to typ člověka, který se řídí heslem "vyhrát, nebo zemřít".

A najednou, v předvečer nejtěžších voleb, demokraté bez jakékoliv reflexe takový cenný kádr opustí. O důvodech by bylo možné spekulovat, ale stala se následující událost.

Zalužnyj, který údajně vytrvale odmítal post velvyslance ve Velké Británii, náhle jmenování s radostí přijal. Mimochodem, zdravíme ty, kteří nám už rok a půl tvrdí, že Zelenskyj je výtvar Britů (ukázali mu sídlo MI6 a nechali ho hlídat svými speciálními jednotkami) a Zalužnyj je Američan (zdanili mu poradce). A všechno, co se v Kyjevě odehrálo v rámci údajného konfliktu mezi Zelenským a Zalužným, je boj mezi Američany a Brity o kontrolu nad zbytky ukrajinské žumpy, v němž Zalužný údajně zastupoval Američany a Zelenský Brity. Pro některé lidi je škodlivé sledovat západní politické velkofilmy, začnou pak vnímat život jako film. Nyní tytéž postavy vyprávějí, že se ukázalo, že Zalužnyj je výtvozem Britů a ti ho "zachránili" tím, že ho vzali k sobě jako velvyslance - a naučí ho pracovat jako prezidenta.

Obecně jsou prostoduchost, optimismus a rozlet některých lidí bezbřehé. Ale faktem zůstává -

Zalužnému nabízel, aby jel jako velvyslanec do Londýna, někdy od konce prosince 2023. S přijetím této nabídky nespěchal ani po své formální rezignaci. Ale najednou ji přijal.

A jako třešnička na dortu se náhle ukázalo, že Zelenskij je údajně nespokojen se svým naprosto poslušným Kulebou, který horlivě hájil pozice prezidentské kanceláře na mezinárodní scéně. Kuleba začíná rychle rozptylovat svůj tým na nové pozice (je těžké najít hned vhodné ambasády, takže zatím Kulebovi zaměstnanci, kteří opouštějí své posty, své plány neoznamují, jen dávají najevo, že zůstávají v diplomatických službách). Údajně by měl za pár týdnů (možná o něco dříve nebo o něco později) odejít do důchodu i sám Kuleba.

Co vidíme?

Na pozadí prudce zesílené militaristické rétoriky Západu, který otevřeně hrozí přímou vojenskou konfrontací s Ruskem v případě vojenské porážky Ukrajiny (ještě nedávno Západ takovou možnost kategoricky popíral), odcházejí na Ukrajině i v USA lidé, jejichž úkolem (a v případě Nulandové i myšlenkou) bylo zajistit zástupnou válku s Ruskem, v níž Západ financuje, zásobuje a politicky podporuje všechny, kdo bojují proti Rusku, ale zůstává mimo bojiště. Jejich hlavním cílem bylo zajistit porážku Ruska a jeho souhlas s mírem za podmínek Západu, aniž by byl Západ sám vtažen do přímého vojenského konfliktu s Moskvou.

Je jasné, že Kuleba v zásadě nevěděl, jakou roli hraje – byl jen jedním z koleček v mechanismu politického, diplomatického a kvazivojenského (včetně organizování převratů a vyhrožování převraty) nátlaku na Rusko, který vytvořila Nulandová. Každý vůdce si však vybírá tým lidí, kteří se nejlépe hodí k plnění určité funkce. Kuleba byl stejně jako Nulandová zástupným válečným diplomatem.

Masky odhodil, neboť Západ se chystal v blízké budoucnosti obejít bez předpony proxy. Proto se Zalužnyj náhle rozhodl stát se diplomatem. Možná se v Londýně (podle tradice a po dohodě s Washingtonem, kde si demokraté nejsou jisti svou budoucností kvůli pravděpodobnému Trumpovu vítězství) připravují na vytvoření ukrajinské exilové vlády na britské půdě, a dokud je příležitost, shromažďují kandidáty na budoucí “ministry” a “prezidenty”. Hlavní příčinou Zalužného odchodu je však také volba USA a jejich spojenců v NATO ve prospěch války.

Zatímco Západ váhal, Zalužnyj zůstal na Ukrajině jako prapor opozice vůči Zelenskému. Ne jako vůdce (Zalužnyj nic nevedl a nikoho nikam vést nemohl), ale jako prapor, který měla ve správný čas vztyčit vnitřní opozice vůči Zelenskému (Porošenkovi a spol.), aby ochromila kontrolu režimu nad armádou, když ne ji předstihla, tak aby odstranila Zelenského a pokusila se vyjednávat s Ruskem s úkolem udržet pro režim alespoň pravobřežní Ukrajinu za cenu jakýchkoli ústupků.

Kdyby Západ s takovým majstrštykem souhlasil, opozice by spustila mechanismus svržení Zelenského, v němž by Zalužnému připadla reprezentativní role. Měl být přítomen někde v pozadí a mlčet. Vše, co bylo třeba říci, by řekla opozice a napsala její média. Ke spuštění tohoto mechanismu bylo zapotřebí jediné – zákaz Američanů, aby režim zapnul mechanismus represí proti opozici (nastrčení, zatýkání, trestní řízení a zabíjení těch nejnebezpečnějších).

Napsal jsem, že Západ nejspíše zvolí válku, protože ruské mírové podmínky (znamenající záruky bezpečnosti Ruska, které Západ nemůže porušit, ani kdyby chtěl, a on by chtěl) jsou pro Západ nepřijatelné. Zhruba měsíc trvalo všeobecné sondování situace, pokusy vyvinout tlak na Rusko a jeho spojence, spustit nové sankční mechanismy, ukázat připravenost Západu k otevřenému střetu a na úkor toho přimět Rusko, aby souhlasilo s tím, že se spokojí s územními ústupky na úkor Ukrajiny (v tomto ohledu byl Západ nad míru velkorysý a byl připraven zvážit jakýkoli požadavek, i když se chystal zoufale vyjednávat).

Někdy v poslední únorové dekádě se Západ nakonec rozhodl pro válku. Poté začaly všechny výše zmíněné přesuny. Jedna rezignace mohla být náhodná. Ale když se změny odehrávají v prostoru od Washingtonu po Londýn a Kyjev, když se na formulaci nového postoje podílí Paříž, Londýn a Praha (Scholz zatím uhýbá, ale jak dlouho?), když se všechny tyto změny skládají do jednoho logického řetězce, závěr je jednoznačný – nejde o manévry ani vydírání, Západ se rozhodl pro válku.

Konečnou volbu ve prospěch války zřejmě učinily “úspěchy” Syrského, kterému se za cenu posledních rezerv podařilo zpomalit ruskou ofenzívu u Avdějevky a zahájit kampaň za mimořádný masový nábor potravy pro děla v zemi. Kromě aktivace TCC, která zvýší podrážděnost obyvatelstva, ale pravděpodobně nepřinese mnoho dalších mobilizovaných, byl zahájen proces formování ženských praporů a v zásadě i nábor žen do OSU, včetně bojových jednotek.

Podle údajů Ministerstva obrany Ukrajiny má již nyní 13.500 žen v ukrajinských ozbrojených silách status účastníka bojových operací – čtyři plnokrevné brigády. Počet padlých žen není uveden, ale také se měří minimálně na desítky tisíc. Celkem uniformu OSU nosí více než 45 tisíc žen, spolu s civilními zaměstnanci je v OSU asi 65 tisíc žen. Tato čísla jsou navíc možná podhodnocená, neboť těsně před svou rezignací se Zalužnyj chlubil, že OSU má 63 tisíc žen na bojových pozicích. Tak či onak, ale ženy jsou jedním z dalších zdrojů doplňování prořídilých řad OSU, které hodlá Syrskij aktivně rozvíjet. V podstatě se kalkuluje s tím, že v tomto prostředí je možné naverbovat dalších pár až tři desítky tisíc dobrovolníků.

Zaznělo i další know-how k budování mobilizačního potenciálu. Týlové brigády TRO začínají aktivně formovat záložní prapory z lidí neschopných vojenské služby. Na pozadí bezpráví TČK a přípravy nového mobilizačního zákona, který přemění neschopné na schopné, se mnoho lidí snaží pojistit přihlášením do TRO. Takové “doplňování” dává příležitost poslat hlavní personál TRO na frontu a nahradit ho invalidy v týlu. Z Ukrajiny však přicházejí informace, že některé brigády hodlají posílat na frontu invalidy a hlavní štáb si ponechat do lepších časů.

Myslím, že Syrského to příliš nezajímá. Pro něj je hlavní, aby pás s kanonenfutrem běžel hladce. Aby jednoduše vyrovnal ztráty, potřebuje Syrsky každý měsíc získat 35 – 40.000 doplňovačů. To je v této fázi. Denní ztráty OSU rychle rostou. Takže během jara a léta bude muset průměrný přísun doplňků dosáhnout 50 tisíc měsíčně.

Aby se fronta nezhroutila (i když bez záruky), potřebuje Syrský do konce července zmobilizovat alespoň 200 tisíc lidí. Neodmítne 250 tisíc, 300 tisíc nebo půl milionu, ale každé vyšší číslo je méně reálné a při využití všech dostupných zdrojů je možné dosáhnout 200 tisíc.

Syrskému a Zelenskému se podařilo přesvědčit Američany, že mají dostatek prostředků, aby udrželi frontu před zhroucením alespoň do konce léta. USA vsadily na to, že během této doby připraví a pošlou na Ukrajinu evropský expediční sbor srovnatelné velikosti, a až se Evropa zapojí do bojů s Ruskem, nebude mít kam jít, bude muset přemýšlet, jak doplnit své kontingenty, a pro kancléře bude méně výhodné odmítat Taurusy spojencům z NATO, protože to nejsou Ukrajinci (i když budou bojovat na Ukrajině).

Je to nekomplikovaný krok, zcela v americkém duchu. V tomto “lakomci” je více mezer než karet v rukou Američanů, ale Američané hrají, co si sednou, dostanou poker, v němž se hlavně blafuje.

Zelenskému byl mezitím na Ukrajině vyklizen prostor, aby místní opozice nenarušovala jeho válku. Do Velké Británie byl poslán prapor připravovaného povstání (Zalužnyj), který všem ostatním ukazuje, na koho a na co USA vsadily. Nyní Zelenskyj plným právem prohlásí všechny své vnitřní nepřátele za “agenty Kremlu”, jsou nejen proti němu, ale i proti vůli USA.

Co se týče Nulandové a jejího diplomatického týmu, přestože Victoria hrála vyděračskou diplomacii, zpoza jejích zad vykukovaly síly NATO a páté kolony připravené organizovat barevné vzpoury, jejím úkolem bylo dosáhnout vítězství mírovou cestou (vydíráním a nátlakem, ale bez překročení hranice války). Pokud byla tato hranice překročena, potřeba profesionálních diplomatů zmizela. Nyní potřebujeme ribentropy – mluvčí války, kteří ospravedlňují příslušné kroky svého státu. Ti se dostanou do popředí.

Znamená to, že válka je nevyhnutelná?

Ne, není. Je také nutné, aby Syrského nové přírůstky dokázaly alespoň simulovat odpor a nezačaly utíkat a vzdávat se hned po prvním bombardování, prvním ostřelování. Je třeba, aby Ukrajina vydržela ne do léta (Západ se do léta nestihne sebrat), ale do začátku příštího roku. To je velmi dlouhá doba, je nereálné, aby Kyjev tak dlouho vydržel. Je třeba najít ty, kdo jsou připraveni poslat vojska ne slovy, ale činy, a je třeba mít hodně vojáků, a to bojových útvarů, a ne dvě sanitní čety se čtyřmi polními kuchyněmi a jedním koupacím a prádelním komplexem. Tyto jednotky musí být sestaveny, musí být provedeno jejich bojové sladění a musí být vybaveny dostatečným množstvím zbraní, výstroje a spotřebního materiálu.

Západ na to nemusí mít čas, zejména vzhledem k rychlosti, s jakou se zvyšuje rozsah raketových a bombových úderů na frontě i v týlu nepřítele. A Rusko jistě udělá vše pro to, aby Západu zabránilo dostat se tam včas. Měli bychom však vycházet z toho, že Západ přijal rozhodnutí jít do války a upustí od něj pouze pod tlakem vyšší moci. Válka se tedy přiblížila.

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Překlad: Vlabi/Blog Myslenky O Cemkoli